

ו. אבשלום – במשנה אינו נמנה עם אלו שאין להם חלק. ואילו בברייתא מובאים דברי רבי מאיר שאמר אין לו חלק לעוה"ב. (ופרשו בתוס' בסוטה י:): לא חי עם הצדיקים וגם לא נידון בגיהנם).

דורשי רשומות היו אומרים: כולם באים לעולם הבא [מלבד בלעם כדלהלן].

דף קד

רי"ד. מפני מה לא מנו את אחז את אמון ואת יהויקים בכלל אלו שאין להם חלק לעולם הבא?

אחז אינו מנוי עם אותם שאין להם חלק לעולם הבא, מפני שמוטל בין שני צדיקים, בין יותם אביו לחזקיהו בנו (ר' ירמיה בר אבא), או מפני שהיה לו בושת פנים מישעיהו (רב יוסף). והסיקו שאין צורך בכך, אלא משום שחזקיהו בנו מזכהו.

אמון לא נמנה – מפני כבודו של יאשיהו בנו.

יהויקים – שנתכפר בכך שלא היתה לו קבורה.

דף קה

ר"טו. א. האם יש לאומות העולם חלק לעולם-הבא?

ב. אימתי היא עת זעם לפני הקב"ה וכמה זמן היא נמשכת?

ג. האם בלק קיבל שכר על הקרבנות שהקריב?

ד. מנין שאין אדם מתקנא בבנו ובתלמידו?

ה. איזו ברכה מברכותיו של בלעם לא חזרה לקללה?

א. ממשנתנו מבואר שיש לגויים חלק לעולם הבא, מלבד לבלעם (ולדומיו). ואמרו בגמרא שזוהי דעת רבי יהושע (וכיו"ב אמר רבי לאנטונינוס (בע"ז י:): 'בעושה מעשה עשיר'), אבל לרבי אליעזר אין לגויים חלק לעוה"ב (ונחלקו בפירוש הכתוב ישובו רשעים לשאולה כל גוים שכחי אלקים).

ב. כתיב א-ל זעם בכל יום, וכמה זעמו – רגע. והעת הזו בשעת קימה – בשלש שעות ראשונות של היום, שעה שהמלכים מניחים כתריהם על ראשיהם ומשתחווים לחמה. ונתנו סימן לאותו רגע, כאשר כרבולת התרנגול מחוירה ללא אדמומית.

ג. בשכר מ"ב קרבנות שהקריב בלק, זכה ויצאה ממנו רות. מכאן אמרו, לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצוות אפילו שלא לשמה, שמתוך שלא לשמה בא לשמה.

ד. אין אדם מתקנא בבנו – משלמה, שנאמר לדוד ששם שלמה וכסאו יגדל ממנו (כדברי רב יוסי בר חוני). וכן לא בתלמידו – איבעית אימא מדכתיב ויהי נא פי שנים ברוחך אלי. ואבע"א: ויסמך את ידיו (לא 'ידו' אחת כאשר נצטוה) עליו ויצוהו.

ודוקא לאחר לאחר מיתה, כראיה שמביא (צדקת הצדיק).